

ZESTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR B

1ste lezing: Jer. 23: 1- 6
Evangelie Mc. 6:30-34

Wageningen 2012
Bennekom 2012

Vandaag is Marcus weer op zijn best. Een pracht en met vakmanschap verteld verhaal uit het leven van Jezus. Een verhaal zelfs ook, dat je een glimlach rond je mond zou kunnen toveren. Maar we zijn het niet zo gewend om iets humoristisch in de bijbel te vinden.

Als het verhaal van vandaag een titel mee zou moeten geven... Wat zou je er dan boven schrijven? 'Hoe gewone mensen Jezus te slim af waren', (als je het verhaal bekijkt vanuit de mensen, die omgelopen waren) of: 'Een mislukt dagje uit' (als je het verhaal bekijkt vanuit de apostelen)? Een titel boven het verhaal geeft vaak de kern weer. Of, als het om een bijbels verhaal gaat, wijst de titel vaak vooruit naar de boodschap, die het verhaal bevat. Maar 'een mislukt dagje uit' of 'mensen, die Jezus te slim af zijn' zal toch niet de boodschap zijn... ook al zou je het verhaal wel zó kunnen lezen.

We zitten vermoedelijk dus nog niet goed met onze titel. We hebben het verhaal nog te oppervlakkig gelezen. Nu biedt de exegese ons nog een andere handreiking om het verhaal in zijn kern te verstaan. Kijk eens naar de laatste zin, zegt de Bijbelwetenschap, daar vind je vaak, waar het de evangelist om te doen is. Hier is dat: 'Jezus was intens ontroerd, tot in het diepst van zijn ziel, want ze waren als schapen zonder herder en hij begon hen uitvoerig te onderrichten'.

Als u wel eens met de trein reist, of met de auto de stad verlaat, dan ziet u dat wel vaker: schapen zonder herder, hele weiden vol tegenwoordig. Nou zal dat beeld u zelden ontroeren, denk ik, want

wat is er nou mis met die schapen?

Dat is precies het verschil tussen hier in Nederland en het Midden Oosten. Hier staan schapen in grazige weiden en hebben ze voedsel in overvloed. Daar, in die droge woestijnachtige streken, hebben de schapen hard een herder nodig, die de kudde bijeen houdt en hen voortdurend naar plekken leidt, waar ze voedsel hebben om te leven en waar ze water kunnen vinden om hun dorst te lessen.

Schapen zonder een herder, die dag en nacht bij hen is, lopen verloren. Zij weten weg noch steg, en zijn de prooi van rondsluipende wolven, maar vooral: zij vergaan van de honger, als niemand hun voedsel aanreikt.

Nu valt ons ook die zin op, die er intussen misschien een beetje tussen uitgevallen is: 'het was daar in het huis een komen en gaan geweest, zodat ze zelfs geen tijd hadden gehad om te eten'. En hier komen we nu op het spoor, waar het in dit verhaal om gaat. Om voedsel.

Het verhaal van vandaag leidt ons naar het verhaal van volgende week: die wonderlijke maaltijd, waar Jezus een menigte van duizenden mensen voedt met een paar broodjes en twee vissen. In Marcus volgt dan een lange sectie van wel een paar hoofdstukken, waarin het woord 'brood' centraal staat.

Het verhaal van vandaag toont ons een icoon van Jezus: hij, die ons voedt, hij, die ons brood verschaft, het dagelijks brood, dat we geen dag willen missen, maar vooral is hij de schenker van *geestelijk* voedsel. Dát lezen we in de laatste regel van ons evangelieverhaal : Zij waren als schapen zonder herder, maar Hij begon hen uitvoerig te onderrichten... zelfs tot laat in de avond.

Want vergis je niet, brood op de plank is wel het eerste, dat we nodig hebben. Er bestaat een joods gezegde: er kan pas sprake zijn van Thora als er als er brood in huis is om te eten!

Maar het aardse brood is niet het laatste, en zeker niet het diepste. Een mens leeft immers niet van brood alleen, maar van ieder Woord, dat komt uit de mond van God. Jezus geeft ons dat Woord van God. Of nog beter: Jezus *is* dat Woord. Hijzelf *is* dat Brood. Manna uit de hemel wordt het genoemd. Over dat Manna zal het de komende weken, deze zomer, in de vieringen in de kerk over gaan.

Jezus is een voedend iemand. Daarom had zijn moeder Maria hem - onmiddellijk na zijn geboorte - met een profetisch gebaar in een voederbak neer gelegd, als wilde zij ons zeggen: Hijzelf is jouw geestelijk voedsel. Daarom ook sluit Jezus zijn openbaar leven af met brood in zijn handen en met de woorden: dit is mijn lichaam, dit ben ik ten voeten uit. Ik ben het, die jou wil voeden met mijn woorden, met mijn leven.

De vraag van het evangelie vandaag aan ieder van ons is: heeft u, naast brood op de plank, ook geestelijk gesproken, wel voldoende voedsel? Voldoende om uw geloof te blijven vasthouden en te voeden in een steeds veranderende wereld? Een wereld waarin alles draait om de economie, waarin de marktwerking de hoogste wijsheid schijnt te zijn, en een stabiele euro de eeuwige God.

Daarom zegt de het evangelie ons vandaag en ook de komende weken: Blijf voedsel zoeken, geestelijk voedsel, in literatuur, in cursussen van vorming en toerusting, in gebed en meditatie. Blijf Jezus zoeken, de door God gezonden voedende leraar als je geloof je lief is, als Jezus je lief is.

